

ת"פ 66800/01/17 - מדינת ישראל נגד אירינה סמיסלוב

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 66800-01-17 מדינת ישראל נ' סמיסלוב
תיק חיצוני: 383430/2016

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אירינה סמיסלוב באמצעות ב"כ עו"ד וקסלר

החלטה

כללי

1. בפני בקשה נוספת מטעם ב"כ הנאשמת לקבלת חומר חקירה נוסף.

2. כנגד הנאשמת תלוי ועומד כתב אישום המייחס לה ביצוע 2 עבירות של מכירת משקה משכר לקטין, עבירות לפי **סעיף 193א(א1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977** (להלן: "**העבירה הנדונה**"), בכך שביום 01/09/16 בשעה 19:50 ובשעה 20:51 מכרה לקטין, אשר הופעל כסוכן מטעם המשטרה, אלכוהול, וזאת במסגרת עבודתה בפיצוציה.

3. ב"כ הנאשמת עתרה לקבל לידיה מידע מגורמי התביעה, וזאת על מנת לבחון אפשרות ביסוס טענת אכיפה בררנית במסגרת טענה מקדמית של הגנה מן הצדק.

4. לשם כך עתרה לקבל לידיה תשובה בכתב לשאלות הבאות -

האם היו מקרים נוספים בהם הופעל אותו סוכן קטין.

האם התיקים אשר נפתחו בשל כך בגין העבירה הנדונה נסגרו, ואם כן מאלו טעמים (להלן: "**תשובת המאשימה בכתב**").

כמו כן, לאור הצהרת ב"כ המאשימה במועד הדיון לפיה קיימים עוד 2 תיקי חקירה שנפתחו בגין עדויות של אותו הסוכן, עתרה לקבל את חומר החקירה המצוי בתיקים אלה, תוך השחרת פרטי החשודים (להלן: "**תיקי החקירה**").

5. ב"כ המאשימה הסכים לבקשת ב"כ הנאשמת להעברת חומרי החקירה, תוך השחרת פרטי החשודים ולמעט הדיסק עמוד 1

המתעד את המכירה בה מוצגת המוכרת, (להלן: "חומרי החקירה המוסכמים"), אולם התנגד להעברת גיליון הרישום הפלילי של מי מהחשודים, אם קיים, ולהעברת התרשומת הסגירה הפנימית (להלן: "חומרים השנויים במחלוקת").

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ הנאשמת, בהתאם להחלטת מותב זה מיום 04/07/18 בה נקבע כי המאשימה תספק מענה לשאלות המפורטות, על ב"כ המאשימה להגיש תשובתה בכתב, וזאת על מנת שתוכל להתבסס על מענה זה.

עוד טענה כי עיון בתיקי החקירה המבוקשים יאפשרו לה לערוך השוואה בין הנתונים הקיימים בתיקים אלה לבין הנתונים המצויים בתיקי הנאשמת, באופן שיאפשר לה לבסס טענתה המשפטית.

7. לאור בקשת ב"כ הנאשמת, הצהיר ב"כ המאשימה לפרוטוקול הדיון אשר התקיים ביום 14/11/18 כי למעט מבצע זה, לא הופעל הסוכן פעם נוספת, וכי במסגרת מבצע זה נפתחו 4 מב"דים - 2 כנגד הנאשמת ו-2 נוספים כנגד חשודה אחרת בשם רחל (להלן: "המוכרת"), אשר עניינה נבחן על ידי ראש היחידה והוחלט לסגור את התיקים הללו בהתאם לנוהל הקיים, שכן היא הייתה עובדת זמנית.

8. בתגובת ב"כ המאשימה מיום 05/12/18 נטען כי התיקים כנגד המוכרת נסגרו בעילה של חוסר עניין לציבור, וזאת בעיקר נוכח העובדה שמהראיות בתיקים אלה עלה כי המוכרת עבדה במקום "בקושי חודש", וזאת בשונה מהנאשמת אשר עבדה בפיצויה 14 שנה.

ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי בהתאם לפסיקה, התרשומת הפנימית אינה מהווה חומר חקירה, וכי אין הצדקה לפגיעה בפרטיותם של החשודים באמצעות חשיפה האם למי מהם יש עבר פלילי ומהו, וזאת בעיקר נוכח העובדה כי לא צוינה כל עילה להמצאת מידע מסוג זה ובקשה לעניין זה כמוה כיציאה ל"מסע דיג".

לתגובה המאשימה צורפה הנחיית המשנה לפרקליט המדינה בנושא מדיניות העמדה לדין בעבירה של איסור מכירת משקאות משכרים לקטין (להלן: "הנוהל"), וכן צורפו תיקי החקירה פל"א 383436-16 ופל"א 383441-16 המקוריים, והעתקים בהם מושחרים פרטי החשודים.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה לביסוס טיעונו.

המסגרת הנורמטיבית

9. כפי שפורט בהחלטתי המנומקת מיום 04/07/18, זכות הגילוי והעיון בחומרי חקירה היא זכות יסוד של הנאשם, אשר מבקשת להבטיח ניהול הליך פלילי הוגן לנאשם.

המבחן העיקרי להכרעה בבקשה מסוג זה, הוא מבחן הרלבנטיות ומידת זיקתו לסוגיות הנדונות בהליך הפלילי אשר במסגרתו הוא מבוקש.

מבחיני השכל הישר וניסיון החיים מדריכים את בית המשפט בשאלה איזה חומר רלבנטי להגנת הנאשם. אולם, אל לו לבית המשפט להביא בחשבון אפשרויות הגנה ערטילאיות שאינן נראות לעין, ובית המשפט לא יתיר "מסע דיג" בלתי ממוקד.

(ראו: בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נגד ליאל שיינר (23/01/14))

10. טענת "אכיפה בררנית" היא איננה טענה משפטית עקרונית, אלא קודם כל טענה עובדתית.

כיוון שרשות מנהלית, ובכלל זה גורמי התביעה, נהנית מחזקת התקינות המנהלית, מי שמבקש לטעון טענת אכיפה בררנית, עליו הנטל להפריך חזקה זו. על נאשם המבקש לקבל לידיו חומרי חקירה לבסס טענותיו ולהציג תשתית ראייתית ראשונית המבססת עתירתו, ולא די בהעלאת ספקולציות והשערות.

(ראו: ע"פ 8551/11 יצחק כהן סלכני ואח' נגד מדינת ישראל (12/8/12) וע"מ 1786/12 ג'ולאני נגד מדינת ישראל (20/11/13)).

11. כמו כן, גם אם עמד הנאשם בהוכחת רלבנטיות ובהצגת בסיס ראייתי ראשוני, על בית המשפט לערוך איזון בין עוצמתו של החשד לבין שיקולים אחרים, ובהם היקף המשאבים הדרושים, מידת ההכבדה על עבודת הרשות, והאפשרות שמסירת המידע תפגע בצדדים שלישיים.

(ראו: ע"ח (נצרת) 47827-04-15 מדינת ישראל נגד ברמי (14/06/15)).

מן הכלל אל הפרט

12. לאחר ששמעתי טענות הצדדים במועד הדיון אשר התקיים לפניי ביום 14/11/18, עיינתי בתגובת ב"כ המאשימה ובמצורפים לה, ובחנתי הבקשה אל מול המבחנים השונים שנקבעו בפסיקה, שוכנעתי לקבל הבקשה באופן חלקי.

13. לאור עמדת ב"כ המאשימה לעניין העברת חומרי החקירה המוסכמים, ולאור הרלוונטיות להגנת הנאשמת והזיקה בין החומר המבוקש לסוגיות הנדונות בהליך זה, וכן לאור העובדה כי העברת חומרים אלה לא תכביד על המאשימה, אשר כבר העבירה חומרים אלה לעיון בית המשפט, אני מורה על העברת החומר המוסכם, כמבוקש.

החומרים השנויים במחלוקת -

14. כפי שנקבע בפסיקה לא אחת, התרשומת הפנימית המצויה בתיקי החקירה המשטרתיים אינה מהווה חומר חקירה.

(ראו לעניין זה בש"פ 7955/13 פלוני נגד מדינת ישראל (10/04/14) וע"ח 36471-12-16 רפאלוב נגד מדינת ישראל (06/06/17)).

מעבר לאמור, עיון בתרשומות הפנימיות מעלה כי התיקים כנגד בעל המקום נסגר מחוסר אשמה, ואילו התיקים כנגד המוכרת נסגרו מחוסר עניין לציבור.

יצוין כי לאחר עיון בתרשומות שוכנעתי כי אין בהן כדי לסייע להגנת הנאשמת.

משכך, ועל אף שב"כ הנאשמת לא עתרה לעניין זה באופן ספציפי, אני מורה כי התרשומת הפנימית לא תועבר לעיון ב"כ הנאשמת.

15. לעניין גיליון הרישום הפלילי, מאחר וב"כ הנאשמת לא עתרה לעניין זה באופן ספציפי ולא צוינה כל עילה לחשיפת מידע זה, ולאור הפגיעה המשמעותית בפרטיותם של החשודים הנוספים באם מידע זה ייחשף, שוכנעתי כי אין להעביר גיליונות הרישום הפלילי, באם קיימים, לעיון ב"כ הנאשמת.

מה גם, שבמקרה דנן, אין במידע זה כדי לסייע בהגנת הנאשמת.

16. סוף דבר, אני מקבלת באופן חלקי את בקשת ב"כ הנאשמת, כך שהחומר המוסכם יועבר לעיונה, אולם החומר השנוי במחלוקת לא יועבר.

17. מזכירות תחזיר חומרי החקירה לידי ב"כ המאשימה אשר יעביר החומר הנדרש בהקדם לידי ב"כ הנאשמת.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשע"ט, 01 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.